

SZŐLŐSGAZDA

SZŐLŐ-, GYÜMÖLCS-, ÉS KERTGAZDASÁGI FOLYÓIRAT

Megjelenik havonta egyszer.

Előfizetési árak:

Egész évre 20,000 K. Fél évre 10000 K.

Egy példány száma: 2000 K.

Laptulajdonos:

a Szőlősgazdák Egyesülete.

Felelős szerkesztő: Hajós Gyula.

Társzerkesztő s kiadó: Pirovits Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

a Szőlősgazdák Egyesületében,

III-ik kerület, Széchenyi-tér 6. szám.

Telefonszám: 289.

Szomorú szüret 1926.

Az idén Kecskeméten, sőt azt hiszem az egész csonka országban — szokatlannul — elmaradt az a mozgalmas élet, sürgés-forgás, üres hordókkal telt kocsik dübörgése, vidám szüretelő társaságok kirándulása a szüretelő gazda szőlejébe, ami az elmúlt években jellemezte városunk képét a szüret alkalmával. Egyik-másik szőlősgazdánál érdeklődtünk ennek oka felől, lehorgasztott fejjel szomorú arccal feleltek, a szerencsésebbeknek holdanként 5—6 hl., a kevésbé szerencséseknél 1—2 hl. boruk termett, de a legtöbbnek még ennyi sem, sőt a kis gazdáknak 50—60 l. A szőlősgazdák egyesületébe beérkezett eddigi adatok szerint a tavalyi 150.000 hl. és a tavaly előtti 250 hl. terméssel szemben alig lesz Kecskeméten 25—30000 hl. bor. Hegyközségeinként a legjobb jelentések érkeztek be Helvécia-ról, Ágasegyházáról, Szikrából. A legkatasztrófálisabb termés a Széktóban, Méntelek és Szarkásban volt. Egy-két magányos embernek termett holdanként 15—20 hl. bora, de az átlagos termés holdanként nem éri el a két hl-t. a normális évek 20—25 hl-ével szemben. Más vidékekről, így a világhírű Tokaj és Hegyaljáról, továbbá Gyöngyös, Eger vidékéről még katasztrófálisabb termés jelentések érkeztek. Ha egy ilyen gazdasági válság megítélésénél, csak a hangulatot keltő momentumok, a vig szüret stb. volnának az irányadók, akkor pillanatnyilag keletkező hatásokat gyorsan elfelednénk; de

ennek a szomorú szüretnek Kecskeméten a lakosság megélhetésére évekre kiható következményei lehetnek; mert hogy Kecskeméten kulturálisabb életet élhetünk és kiválóbb intézményeket tarthatunk fent, mint termékenyebb vidékeken lakó népek, azt mind a „rossz homokon“ termő szőlőnek és gyümölcsnek tulajdoníthatjuk; tehát nem térhetünk könnyen napi rendre a kecskeméti szőlő és gyümölcsstermés katasztrófája felett. Az ideai szomorú szüretnek két fő oka van. Az egyik oka az, hogy a szőlők rosszul teleltek. A legfőbb szőlőfajta termőrügye a mi takarási rendszerünk mellett a takaratlan részen felül a kemény hidegben elfagyott. Hosszú csapos szárvevesszős művelést nem lehetett alkalmazni. A bőtermő pozsonyi fehér karnak még a venyigéje is egész elfagyott. Az idén közepesnél bővebb termésre nem is lehetett számítani. A teljes megfagyástól a szőlőt csak úgy lehetne megvédeni ha azt, mint a hegyvidéken szokás, teljesen ledöntenék s azt egészen betakarnók. A másik oka az ideai rendellenes, esős időjárás következtében fellépő peronoszpóra, lisztharmat és szőlómoly pusztítása. A rendellenes időjárás miatt fellépő szőlő betegségek és ellenségek készületlenül találtak a szőlősgazdákat. Dacára annak, hogy a szőlősgazdák milliárdokat költöttek védekezőszerekre, rézgálicra és különféle porokra, a termést még sem tudták megmenteni, mert a védekezés nem volt tudatos és okszerű. Pedig az ilyen rendkívüli időjárás alkalmával a védekezést

Szuperfoszfáttal homokföldön kálisó nélkül ne trágyázzunk.

szakszerűen, pontosan, szorgalmasan és a legnagyobb türelemmel kell végrehajtani. Az egyes betegségeket alaposan kell ismernünk, hogy baj esetén a megfelelő védekezőszereket eredményesen használjuk.

A legtöbb szőlősgazda még most sem tudja megkülönböztetni egymástól a szőlőfürtön fellépő peronoszpórát és lisztharmatot. Hogyan történjék tehát eredményes védekezés, ha magát a betegséget és a védekezőszerek hatását nem ismerik. Sok szőlősgazda emiatt elveszítette a türelmét és meg se kapáltatta szőlőjét, többek között Szikrában volt egy nagy szőlő, amely a nyár folyamán alig volt egyszer megkapálva, egészen elgyomosodott, elgazosodott. Az ilyen szőlőt, ha későn megkapálják is, még sem lehet megmenteni, mert a fürt és a levélzet hozzá szokik az árnyékhoz, a kapálás után a nap heve következtében a fürt és a levélzet teljesen lepörkölődik, tönkremegy. Az elhanyagolt, permetezetlen szőlő kihatással van a következő évekre is, mert a peronoszpórától fertőző szőlővessző nem érik be kellőképp s a következő években sem ad normális termést. Hogy mekkora kár érheti a szőlősgazdát, ha nem ismeri a permetező anyag célszerűségét, azt fényesen igazolja a következő példa: Egy intelligens szőlősgazda bemegy az egyik kereskedésbe s körülbelül 60 darab almafáján fellépő hernyó irtására védőszert kér. A kereskedőnek igen sok dendrinje volt, egyedüli védekezőszerül ezt ajánlotta. A szőlősgazda ebből vásárolt. Lepermeteztette fáit. A hernyók vigán éltek tovább. Nagy termésre volt kilátása, de alig termett egy pár garabó almája. Mennyi milliót dob ki így a szőlősgazda közönség azt nem is tudhatjuk. Mennyi időt, munkát, pénzt áldoz fel a tudatlanság oltárán, azt a termés eredmény mutatja. Ez alkalommal kénytelen vagyok hangoztatni, hogy az ember az eszével, szorgalmával, természet mostohasága ellen is eredményesen felveheti a küzdelmet. De akkor el kell fogadni alapul azt a tényt, hogy szőlőművelés, gyümölcsstermelés is tudó-

mány, amelyet meg kell tanulni, még pedig a tanulását fiatal korban kell megkezdeni, amikor még a lélek fogékony a tudomány és tekintély szava iránt, Ezt a kötelességet nem lehet hagyni az öregkorra még a megállapodott korra sem, amikor rendszerint azt a feleletet kapjuk, ha valami új dologról van szó „így csinálta ezt az Apám és a Nagyapám is“, mert mit is feleljek erre? Az Apám és Nagyapám idejében egy ilyen csapást, mint amilyen az idén is ért bennünket, könnyen kilehetett heverni és nem volt csonka Magyarország, hanem egész Magyarország, amelyet nekünk vissza kell szerezni, de amelyet nem handabandázással, üres frázisokkal, hanem csak erkölcsi és gazdasági fölényünkkel, többtermeléssel tudunk elérni, s akkor a szomorú szüret után jöhet egy igazi, vig szüretünk is.

Nemere Gyula.

Tisztelt olvasóinkhoz!

A „Kecskeméti Szőlősgazda“ harmadik évfolyamát megteremtette és a „Kecskeméti Szőlősgazdát“ ismét életre keltette 1926. évi július hó 1-én a Szőlősgazdák Egyesületének elnöksége és választmánya. E gazdák érdekeit védő lapnak multja van már, van jelenje, de kell lenni jövőjének is. A multja szép és érdemdús, sajnos csupán egy hibája volt, hogy mintegy 4 esztendeig szünetelnie kellett, jelenje a mai 8 oldalas havonkénti szám jövője, hiszem hogy szebb lesz, mert a gazdáink kezdik belátni azt, hogy a lapot, mely teljesen a szőlő kultúra fejlődéséért küzd, fenn kell tartani és havonként legalább 2-szer meg kell jelentetni. A többi harcos között én is egyike voltam azoknak, aki küzdöttem, habár rövid ideig azért, hogy a lapot az Egyesület életre keltse. Minden erőmmel rajta voltam, hogy a lap színvonalát számról-számra emeljük és mindent közöljünk, amit a gazdának tudnia kell, hogy jól, olcsón, praktikusán sokat termeljen, amit a gazdának a szőlőkultúra szempontjából tudnia kell, hogy a világ folyásáról is a szőlőkultúra fejlődése szempontjából tudomása legyen.

Sajnos a sors ezt a munkásságomat egyenlőre félbeszakította s úgy a lap társszerkesztői

A szőlő megrágyázására a szuperfoszfát és kálisó ajánlatos.

és kiadói, valamint az Egyesületnél idestova 5 éve viselt titkári hivatalomról f. év nov. hó 1-ével lemondtam. Ez alkalommal kedves kötelességemnek tartom, hogy megköszönjem Egyesületünk vezetőjének Németh László elnök úrnak mindenkor irántam tanúsított jóakarátát, a t. választmányának s a szőlősg. társadalomnak támogatását, akik lehetővé tették részemre azt, hogy a kecskeméti szőlőkultúra érdekében szerény erőmhez mérten munkálkodhassam.

Hiszem, hogy ez a jóakarát és barátságos viszony jövőben is fenn fog állani és hiszem, hogy ez a kis munkásság is amit kifejtettem, a pohárba egy esepet kitesz és ez a csepp is hiszem hozzá fog járulni ahhoz, hogy a hazai szőlőkultúránk fejlődése előrehaladjon.

T. olvasóinkat ujságunk további támogatására és lapunk mindenkori hasznos munkálkodásaira s egyesületünk működésére Isten áldását kérve vagyok Kecskemét, 1926. nov. 1-én legkiválóbb tisztelettel
Piroutis Gyula v. egyesületi titkár.

Milyen gyümölcsfákat ültessünk ?

A napokban bejött a Szőlősgazdák Egyesületébe egy nagykorósi szőlősgazda s panaszkodott, hogy a tavasszal az ország egyik legnagyobb faiskolájából vásárolt nagyobb mennyiségű cseresznyefát s azoknak legnagyobb része a nyár folyamán elpusztult s azt a kérdést intézte hozzánk, hogy mi lehet ennek a pusztulásnak az oka? Felvilágosítást kértünk a cseresznyefák állapotáról, megkérdeztük tőle milyen volt annak gyökérzete, törzse és koronaágak, mert e kérdésekre adott feleletekből tudjuk megállapítani azt, hogy mi lehetett az elpusztulásának tulajdonképeni oka s mire kell a gyümölcsfacsemete ültetőnek figyelemmel lennie, ha gyümölcsfát vásárol s azt akarja, hogy gyümölcsfái biztosan megeredjenek s a jövőben kitűnően fejlődjenek.

Előadása szerint a cseresznyefáknak vastag karógyökerei voltak, kevés, egy-két hajszálygökérrel, buja növéssű törzsszel és koronahajtásckkal duzzadt szemekkel, a kövérségtől szinte felrepedezett világosbarna kéreggel. A felvilágosításból azonnal megtudtuk állapítani, hogy ezek a fák vagy a Tisza főenyében gombamódra elterjedt faiskolák egyikből, nagy pedig valamely agyontrágyázott kereskedelmi faiskola talajából kerültek ki, amelyekben más cél nem igen van csak az,

hogy 1—2 év alatt értékesíthető fák legyenek. E feltevésünkben a felvilágosítások után nem is csalódtunk. Aki a favételnél az előbb felsorolt szempontokat tartja irányadóul az mindig keserűen fog csalódnani és a saját kárán fogja megtanulni, hogy milyennek kell lenni és milyen talajban nevelkedettnek kell lenni a jó gyümölcsfacsemetének. Az edzett gyümölcsfacsemetének kevés a szív, illetve a karógyökere annál több a hajszálygökere és ágas-bogas, a törzse sötétbarna, nem kövér, hanem edzett a koronahajtások szintén ilyenek a rügyek apróbbak s kevésbé duzzadtak. A talaj pedig, amelytől kikerül nem iszapos, humuszos, agyontrágyázott, hanem lehetőleg homokos, agyagos. ugynevezett vályog talaj legyen. Az ilyen talajból kikerülő csemete életképes, edzett, minden talajban és életviszonyok között könnyen növekedő fa lesz, természetesen a helyes ültetés módját is figyelembe kell venni. Az állatok világában és az emberek életében is így van ez. Gondoljuk csak el milenne a herceg gyermekből, ha az kényes és előkelő viszonyai közül, valami kis gazda szűkös viszonyai közzé kerülne, elsatnyulna, elkorcsosodnék, míg a Jancsi gyerek kitűnően fejlődik talán még rosszabb viszonyok között is. Tanulság tehát az, hogy csak edzett és a mi viszonyainknak megfelelő talajból kikerült gyümölcsfa csemetétet kell a jövőben ültetnünk. *N. Gy.*

Borfejtésről

Egyik német lexikonban többek között a borfejtésről a következő olvasható:

„Ha az erjedés nagyobbbrészt megtörtént, akkor a bor másik hordóba fejteendő, hogy az alásüllyedt söprűtől el legyen választva, mely utóbbi könnyen az ecetesedést idézi elő.

Miután a söprűnek legnagyobb része már az erjedés első napjaiban leülepszik, szükséges a bort közvetlen az erjedés után lefejtetni. Ezután pedig a még leülepedő söprű a vele több ideig érintkezésben lévő alkoholra rossz hatással volna, tehát szükségessé válik a bort a melegebb időfárás beálltaig még 2—3-szor lefejtetni.

A többszöri lefejtése a még fiatal és zavaros bornak vékony sugárban az egyetlen mód arra nézve, hogy a jobban kifejlődött bornak kellemességet és édességet biztosítsuk.

Kivánatos, hogy termelőink összesége alkalmazza ezt az eljárást és azt a piszkot, melyet söprűnek nevezünk, ne tartsa „a bor anyjának.“

A szőlómolyról

Mikor a hernyó a pilléből kikel — ösztönszerűleg testi épségének védelmére gondol — hogy ő szabadon, háboríthatatlanul pusztíthasson. Védő várait az önmagából kieresztett finom pókháló szerű szövedék összekeverve a virágzó fürtök hernyozóival — kupakjával képezik, — hozzá közönséges permetezővel jutni nem lehet.

Ennek az építménynek a szétrombolására szolgál a káli szappan — amelyből hektoliterenként 2 kg-r-t tettünk. Spórolni akartunk, vagy is egy csapásra 2 legyet, — egy permetezéssel peronoszpóra és moly ellen védekezni, — nem ment, mert ha jól akartunk dolgozni, kevésre haladtunk a permetezéssel, így talán több hernyót pusztítottunk, de utólért a peronoszpóra, ezt abba kellett hagyni s külön munkás csoporttal, külön gépekkel fürtpermetezésre áttérni. Nekünk Karl Platz-féle Express önműködő permetezőnk van, amelyben 25 liter folyadék megy, ezzel hátról fürtöt permetezni igen nehéz, mert ha jó munkát akarunk végezni, a fürtöt kézbe kell venni, hogy a belső oldala is befüröszthető legyen, állva azt nem végezhetjük, hanem térden. És aztán úgy oldottam meg a kérdést, hogy csináltattam V alakú csapokat, ennek a két végére rá húztam 2 drb. méteres gummicsovét, a két cső végére 2 drb. laszteres revolver szórót, a két szórót 2 gyerek kezébe adtam, az önműködő gépet letettem a homokba a sor közé 3-ik tőkéhez s egyik fiú is 5 tőkét a másik is 5 tőkét fürtöt kézbe véve tökéletesen befüröszött.

Ez az írtás módja a hernyónak tökéletes — a kisebb szőlősgazda meg is csinálhatja, de egyhajtós permetezőhöz 1 ember 2 gyerek kell, egy a gépet viszi és hajtja, kettő pedig a két szóróval fürtöt permetez.

Igy megcsinálhat naponként 1000—1200 tőkét. Nekünk van 3000000 tőkénk, 10 géppel 20 gyerekkel megcsináltuk volna 300 nap, vagy 100 géppel 200 gyerekkel 30 nap alatt. Igen ám, de ennek a nyomorult kártevőnek az élete 14—16 nap s akkor kifejlődve buvik a kéreg alá, karó hasadékba s bebábozódik, a mikor már minden permetezés hiába való. Így aztán mi is csbk 20 hektárt tudtunk átpermetezni, 240 pedig permetezetlen maradt, de 1908-tól 1912-ig ezekből a hektárakból tudtunk Saszlát eladni, mert csaknem féregmentes volt.

Tudnunk kell, hogy a szőlómoly, ha a ta-

vasz korán kezdődik s az ősz soká meleg 3, sőt 4 generációt is ereszt. Ezek közül az első generáció az, amely a legtöbb kárt csinálja, mert akkor amikor a kis fürt a hajlással együtt a világra jön s míg elvirágzik, 3—4 hernyó képes az egész fürtöt tönkre tenni. Ellenben virágzás után — mire a 2-ik generáció hernyója ki kel, már a szemek olyan fejlettek, hogy egy hernyónak 1, legfeljebb 2 szem elég ahhoz, hogy bebábozódásig kifejlődjön, a mi június végén, július elején történik a szerint, hogy a tavaszi melegek beköszöntésével az első generáció előbb vagy később rajzik.

Azt mondtam, hogy a hernyó ha kifejlődik, le megy a kéreg alá, karó hasadékba bebábozódni. Hát mi utánna mentünk a bábna, de nem az első generációnak júniusban, hanem az utolsónak augusztus végén, a tőke nyakára virágdróttal kötött hullámpapírral, hogy a papír rovátkáiba a bábogni készülő hernyót oda csalogassuk.

Hogy a papírral milyen eredményt érünk el, majd a jövő számban. *Szőlősi József.*

Borvirágosodás

Ha a hordóban, vagy üvegben fiatal és gyenge bort félben hbgynk, vagy ha a hordó tele van is, de gyengén lazán van bedugva, a bor felülete levegővel érintkezik, azon hamarosan finom fehér hártya képződik amely kedvező körülmények mellett egyre vastagodik. Ez az úgynevezett (mykoderma vini) borvirág, vagy pimpó.

Ha a borvirág már igen vastag lesz, egyes foszlányok leszakadoznak róla és leülepszene az edény fenekére. Az olyan bornak a seprője amelyikbe sok ilyen borvirág ülepedik le, igen kellemetlen szagu.

A virágosodás főleg a fiatal gyengébb borokat támadja meg, mert életfettételeit ezekben jobban feltalálja, de előfordul az az eset is, hogy ha a pince meleg, hogy még a 11—12 százalékos szesztartalmu borokat is megtámadja. Az óborokat, amelyekben már kevesebb a fehérnye, ritkábban támadja meg, azoknál már inkább az ecetesedés lép előtérbe, (erről majd a legközelebbi számban).

A virágosodás nagy mértékben pusztítja az alkoholt, a savakat, az illat, szín- és zamatanyagokat. A borvirág által megtámadott borok elgyengülnek, fejlődésükben vissza maradnak, lágyak, üresek, vékonyak lesznek, illatjuk, zamatjuk eltűnik, kellemetlen izt és szagot vesznek fel.

A bort a megvirágosodástól okvetlen meg kell védeni, a mit azáltal érünk el, hogy a hordókat a mikor már boraink kiforrtak, rendszeren feltöltögetjük, hogy azok jól tele legyenek és dugójait jól beverjük. A feltöltést különösen száraz, meleg pincékben és újborknál 8—10 naponként. Ismételjük, az óboroknál elég 2—3 hetenként.

Ha valamely hordót valami oknál fogva darabba kell tartanunk, annak üres részében egy kis ként égetünk el, a kénsav a borvirág képződést megakadályozza. A fogyasztás alatt levő borokat kénezni nem szabad, mert a kénsav nem csak a borvirágra, hanem az emberi szervezetre is mérges hatású, fejfájást hányingert stb. okoz.

Ha valamely hordóba a bor megvirágosodott, azt okvetlen ki kell abból takarítani.

Fazekas Géza.

A trágyáról és a trágyázásról.

Lapunkban mindég időszerű kérdésekkel foglalkozunk. A trágyázásnak ideje az ősz, azért, hogy a tél folyamán az esőnek, hólének ideje és alkalma legyen a tápláló sókat feloldani és a gyökerekhez vezetni, hol azokat a gyökérzet tavasszal készen találja. Tavasszal nincs értelme trágyázni, mert a tenyészet megindulásáig a tápláló sók nem oldódhatnak fel.

*

Ha ősszel a szőlősgazdák találkoznak, kölcsönösen elmondják egymásnak dolgaikat. Mind egyiknek jó szürete volt, kitűnő mustja és bő termése.

— A komát alaposan felültettem — gondolja magában mindegyik, de még azt is, „engem ugyan nem csapsz be!”

Miért van ez így? Mert nem vagyunk őszinték.

A társalgás folyik tovább és sorra kerül a trágyázás is.

— A subadarabok kitűnő trágya, — mondja az egyik.

— A szárított sertéstrágya megteszi hatását, mondja a másik.

— A chilisalétrom is jó.

— A szemétrágya jól bevált.

— Nincs párja a szuperfoszfátnak.

— A Thomassalak-liszt felülmulhatatlan.

— Mégis csak legjobb az istálló-trágya.

— A komposzt a minden trágyák trágyája. Ilyenképen végigtrágyázzák a szőlőt párbe-

szédben. De ha megkérdezzük őket, melyikük alkalmazta már ezeket a trágya-féléket? biztosan ilyen választ kapunk:

„Ugy halottuk!” „Igy mondják!”

Sovány marad a szőlő, ha csak beszélgetés közben trágyázzunk!

It az ősz, trágyázni kellene, de mivel?

Ez az a nagy kérdés, mely az elméket foglalkoztatja, de miután a gyakorlatban nem valósíthatjuk meg, trágyázatlan marad a szőlőnk év-ről-évre. Mert hát valljuk be őszintén, hogy legtöbb esetben a szándéknál tovább nem jutunk.

A fentebb emlegetett trágyák mindegyike jó, ha a szőlő földje azt kívánja, de ha a földben valamely tápanyag elegendő mennyiségben van meg, fölösleges dolgot végzünk, ha ugyanolyan tartalmú trágyanemet adunk a földnek.

Például: sötétszínű agyagtalajhoz, melyben a tőke buján tenyész, kidobott pénz volna káli-trágyát használni. A homok talajban azonban a szuperfoszfát mellé, el ne mulasszuk kált is tenni.

Az emberi ürülék óriási tenyészetet idéz elő, de a termés savanyú marad és könnyen rothad.

Azért szükséges, hogy minden értelmes szőlősgazda ösmerje szőlőjének földjét és oly trágyát adjon neki, amire épen szüksége van. Ha pedig nem ösmeri, kérjen tanácsot olyantól aki a dologhoz ért, vagy pedig csináljon trágyázási kísérleteket.

Sok tekintetben maga a szőlő is megmutatja a hiányt, azért csak azt kell tudni, hogy milyen trágya milyen hatással bír.

1. Rendes metszés és kezelés mellett, ha a szőlő gyenge fájú; káli és kevés nitrogén kell;
2. ha apró a levele és sárgás színű: nitrogén és vas használhat;
3. ha csekély a terméshozam: a szuperfoszfát megjavítja.

Ezek szolgálhatnak főképp útmutatásul.

Az istállótrágyát nevezzük átlagos trágyának.

A kizárólagos istállótrágyát a mezőgazda jól értékesítheti, mert a forgóban különféle növényeket termel, de szőlőhegyeinken évtizedek óta csak egyféle növény van, azért az istállótrágya minket ki nem elégíthet, szükséges a termés fokozása céljából szuperfoszfátot is használni.

Régi ősdi szokás, hogy szőlőinknek bizonyos évek leforgása után adunk újra trágyát. Ez nagyon helytelen eljárás, mert a trágyázás utáni első évben a föld tápanyagokban bővelkedik,

határozottan fölöslege van, azért a tápanyag egy része a levegőbe illan, vagy a talaj mélységébe szívárog, hol a gyökér el nem éri. A második évre még marad valami kevés táplálék, a többi években pedig koplal a föld mindaddig, míg ismét bőségesen kap.

Táplálkozás tekintetében hasonlítsuk össze magunkat a szőlővel: mi minden nap szeretünk enni, tápláljuk hát szőlőinket is évenként. Az legyen a jelszavunk, hogy ha keveset is, de minden évben!

Mit öt évenként szánunk az ötödrésznek, adjuk azt évenként az egész szőlőnek. Így öt év alatt minden tőke ötször kap trágyát.

Ha kevés a trágya készletünk, akkor csak minden második sort trágyázzuk meg, de minden évben, olyképen, hogy a következő évben a trágyázatlan soroknak jusson.

Törekedjünk arra, hogy a felhasznált trágya ne legyen drága. A drága pénzen vásárolt trágya legtöbb esetben nem éri meg az árát.

Minden ház, tanya vagy udvar, szóval minden olyan hely, ahol emberek tartózkodnak, termel trágyaértékű anyagokat; gyűjtsük azokat össze, rakjuk halomra s egy év alatt nagy rakás trágyánk lesz.

Azután adjuk vissza a szőlő földjének mind-azt, amit tőle elvontunk. Első sorban a *venyigét*, mert azok termelése zsarolja inkább a földet; a venyigét felszecsckázva azonnal is használhatjuk, vagy előzetesen rothasztjuk. A homokra hintve, meg is köti azt a venyige. A véghajtások, gyomlálék, törköly, borseprő mind a szőlőbe való, mert onnan került ki. Mindezekon kívül adjunk még a földnek szuperfoszfátot, hogy termésünk évenként fokozódjék.

Hazánkban nagyon sok az olyan szőlő, mely jó karban van tartva, vagyis bőven trágyázva és még sem terem jól; ezeknek többé nem trágya kell, hanem helyes metszés.

November havi teendők.

A szőlőben: A betakaráson kívül a vesszőszedés az időszerű munka. A szaporítás céljára csakis a hibátlan, betegségek-től mentes, középvastagságú vesszők alkalmasak. Vesszőt csak is jótermő, (nem rugós) fajtákról szabad szedni.

A vesszők eltartására legalkalmasabb hely a talajviztől mentes, inkább magasabb domboldal,

hol 50—60 cm. mélyen kötegelve rakjuk le a szabadba (nem pedig a pincébe) a vesszőket.

A trágyázás a döntés általi tőkepótlás is novemberben veszi kezdetét.

A gyümölcsösben: A fák tisztogatása, kaparóvással való lekaparása, dtótkéfével való megkefézése az őszi enyhe hónapokban történhet meg, mely után a dendrin, a gyümölcskarbolineummal (50 százalék) kell megpermetezni a fákat. A fán rajtaszáradt fekete gyümölcsmaradványokat, leveleket gondosan össze kell szedni és a földbe mélyen leásni. A gyümölcsfák alját röggösen ássuk, hogy a téli eső, hólé abba jól elraktározódhasson.

EGYESÜLETI HIREK.

Dr. Zsitvay Tibor nemzetgyűlési képviselőnk abból az alkalomból, hogy a nemzetgyűlés elnökévé választotta, egyesületünk elnöke, Németh László, táviratilag üdvözölte.

Zsitvay Tibor erre az üdvözlésre levélben válaszolt, azt egész terjedelmében olvasóinknak tudomására juttatjuk:

„Kedves Barátom!

Jóleső érzéssel vettem kézhez táviratodat, melyben a Nemzetgyűlés elnökévé történt megválasztásom alkalmából a Kecskeméti Szőlősgazdák Egyesülete nevében köszönteni szíves voltál.

Fogadd kérlek a kedves megemlékezésért őszinte köszönetemet és szíveskedjél azt az Egyesület tagjai előtt is tolmácsolni. Szívélyes üdvözlettel Budapest, 1926. október 23. Igaz hived
Dr. Zsitvay Tibor.

Felhívás. Felkérjük lapunk olvasóit, akik még eddig a lap előfizetési díját nem fizették be, hogy azt szíveskedjenek minél előbb befizetni, nehogy a lap megjelenése akadályokba ütközzék.

Felkérjük azokat az egyesületi tagjainkat, akiknek több évi tagdíj tartozásuk van, miszerint tagdíj hátralékaikat minél előbb pénztárunkba szíveskedjenek befizetni. Ezzel kapcsolatban azokat a tagjainkat is kérjük, akik csak ez évi díjjal vannak hátralékban, hogy azt még e hónapban fizessék be.

Hegyközséggyűlés. A VI-ik hegyközség egyesületünk helyiségében november hó 7-én vasárnap d. e. 10 órakor közgyűlést tart.

Biztosítás. Tagjainknak kényelmére a „Gazdák“ biztosító intézetének képviselőjét elváltuk. A legelőnyösebb feltételek mellett csináljuk meg ezeket a biztosításokat. Biztosítunk tűz, jég- és betörés ellen. A régi alapon kötött biztosításokat a mai értéknek megfelelően felemeljük.

Figyelmeztetjük azokat a t. olvasóinkat, akik átalányban óhajtják saját használatukra szükséges bor után a bor fogy. adójukat leróni, hogy annak bejelentését a javadalmi hivatalban november 2—9-ig eszközölhetik. Akik még ez ideig ez évi termésüket be nem jelentették, azt el ne mulasszák, mert aki elmulasztja, azt szigorúan megbüntetik.

Őszi és tavaszi idény alatt vállal:

udvar,

házhely, villakert átalakítást,

gyümölcsös stb.

berendezési munkálatra előnyös szakszerű tervet, költségjegyzéket készít felszólításra helybe vagy vidékre

„Kertépítő“ II.-kerület, Mária-körút 24. szám.

SCHOTTOLA ERNŐ

gyáros és nagykereskedő

Budapest, VI. Vilmos császár út 53. sz.

Telefon: L. 963—62. és T. 79—83.

A gummigyártás meghonosítója Magyarországon.

Bortömlők

vörös és fekete para gummiból, pamut betéttel, minden méretben.

Borfejtő tömlők

para vörös gummiból, betét nélkül.

Borszivattyúk

rendkívül erős, nehéz kivitelben.

Sárgaréz borszivattyú szerelvények.

Az összes pincegazdasági eszközök és felszerelések.

Kénlap jutára és asbestra merítve.

Valódi Sslianski vizshólyag. Francia és nómet borderítő galatine.

Derítőpor. Salfor, oponit, szénsavas mész.

Borszűrő készülékek minden kivitelben és méretben.

Asbest gyapot borszürshez.

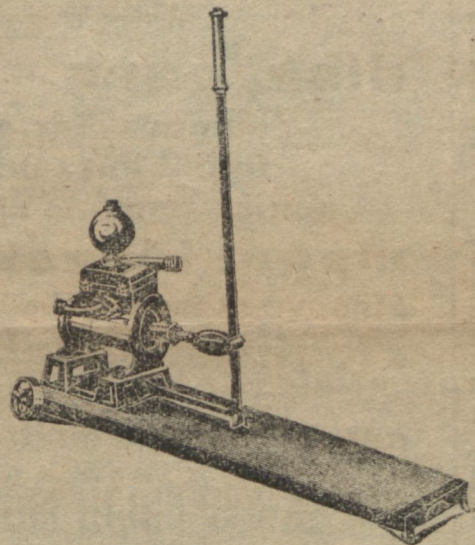
Borospalackok, parafadugók.

Palackmosó gépek, dugaszoló gépek.

Kézi dugaszoló, dugópuhító, dugóhúzó.

Facsapok minden méretben.

Maligán bormérő készülék. Wagner-féle hordókóló.

Erjesztő készülékek (kotyogók) bádogból, üvegből, porcellánból. Erjesztő akna fából gummi gyűrűvel. Must szállító akna fából és bádogból.

Pince tyertyatartó, pohártartó.

Kóstoló, lopó, üveg borlopó.

Borászati faedények: kármentő, töltike, 1/4-es dézsa.

Klosterneuburgi mustfokoló.

Hordójelző táblák, égető bélyegzők.

Francia hordó lemez és lemez leverő.

Hordómosó kefék gyökérből, fibrizből.

Palackmosó kefék és gépek.

Abronszűrő kalapács fa fejjel.

Hordókaparó, **hordótapasz.**

☛ **Permetező gépek és alkatrészek.** ☚

Háti kénporfúvók. Permetező gummiárúk a legjobb minőségben, a legjutányosabb árban.

☛ **Lerakat és megrendelések felvétele gyári árainkon:** ☚
a Kecskeméti Szőlősgazdák Egyesületében, Széchenyi-tér 6.

☛ **Saját érdekében szükséglete esetén forduljon bizalommal cégünkhöz:** ☚

☛ **Ábrás árajánlat kívánatra.** ☚

Senki sem megy már facsemetékért Kecskemétről a vidékre.

Szolid, pontos, figyelmes kiszolgálás!

Fajtisztaságért, fajazonosságért szavatolunk!

Megkezdődött már

faiskolánkban a gyümölcsfaoltványok szállítása!

Az őszi ültetés előnyeit igyekezzék mindeki kihasználni!

Tisztelettel felajánljuk a t. c. gazdaközönségnek elismert elsőrangú minőségű és dús gyökérrzel rendelkező **mindennemű**

gyümölcsfáinkat,

ugymint: alma, körte, kajszin- és rózsabarack, őszibarack, mandula, szilva és ringló, cseresnye és meggy, birs, naspolya, ribiszke, köszméte, málna stb. csemetéinket, továbbá remek

dísz, park és utcai sorfáinkat,

pompás dísz, oltvány és fedőcserjéinket,

futó és kúszónövényeinket. Thujáinkat,

nemes fenyő és egyéb örökzöld növényeinket,

magastörzsű és bokorrózsáinkat,

élősövénycsemete és szőlővessző készleteinket stb.

a legjutányosabb és legolcsóbb árak mellett.

T. vevőink kényelmére **az idén már a városban is lera-**
katot fogunk létesíteni!

Kecskeméti Faiskola és Magtermelő R. T.

Telefon: 289. szám.

Kecskemét.

III. k. Széchenyi-tér 6.

Telep: Kisfái. Vasútállomás: Alsó-Úrrét.

Kérje legújabb díszárjegyzékünket ingyen és bérmentve!

Mütrágya leszállított árban (szuperfoszfát métermázsánként 160.000 koronáért)

hat havi **váltó hitel mellett is** és kálisó minden mennyiségben azonnali

átvételre **kapható.**

Elsőrendű **fekáltrágya** (humusztrágya) **Kecskemétre**

szállítva 100 métermázsánként **1,500.000 K-ért** azonnali szállításra

kedvezményes **fizetési feltételek** mellett **megrendelhető:**

a Szőlősgazdák Szövetkezetében.

III. ker., Széchenyi-tér 6. szám alatt. — Telefon: 289. szám.